Lekcja 32: Czyje to jest? (zaimki dzierżawcze)

W której** nauczysz się **zaimków dzierżawczych** (mój, twój, jego, jej, nasz, ich) oraz innych sposobów, żeby powiedzieć **czyje coś jest.

Zaimki dzierżawcze to słowa, które mówią, do kogo coś należy. Po polsku to: mój, twój, jego, jej, nasz, wasz, ich.

Każdy zaimek osobowy (I – ja, you – ty, he – on, she – ona…) ma swój odpowiednik dzierżawczy:

I (ja) → **my** (mój, moja, moje)

you (ty) → **your** (twój, twoja, twoje)

he (on) → **his** (jego)

she (ona) → **her** (jej)

it (ono/to) → **its** (jego/jej – dla rzeczy lub zwierząt)

we (my) → **our** (nasz, nasza, nasze)

you (wy) → **your** (wasz, wasza, wasze)

they (oni/one) → **their** (ich)

Same zaimki dzierżawcze:

my – mój, moja, moje

your – twój, twoja, twoje / pana, pani, państwa

his – jego

her – jej

its – jego, jej (dla rzeczy/zwierząt)

our – nasz, nasza, nasze

your – wasz, wasza, wasze

their – ich

ZAIMKI DZIERŻAWCZE PRZED RZECZOWNIKIEM

Zaimki dzierżawcze, podobnie jak w języku polskim, stawiamy przed rzeczownikami w liczbie pojedynczej i mnogiej, np.:

my ticket – mój bilet

my tickets – moje bilety

your cat – twój kot

your cats – twoje koty

her laptop – jej laptop

her laptops – jej laptopy

Zaimki dzierżawcze zastępują przedimki a, an, the. Przed rzeczownikiem ALBO postawimy któryś przedimek (a, an, the) ALBO zaimek dzierżawczy (my, your, his…) — nigdy oba na raz:

a cat – kot

the cat – ten kot

my cat – mój kot

cats – koty

my cats – moje koty

a ticket – bilet

the ticket – ten bilet

your ticket – twój bilet

*

My car is outside. – Mój samochód jest na zewnątrz.

/maɪ kɑːr ɪz ˌaʊtˈsaɪd/

I can't find my keys. – Nie mogę znaleźć moich kluczy.

/aɪ kɑːnt faɪnd maɪ kiːz/

*

Your sunglasses are on the table. – Twoje okulary przeciwsłoneczne są na stole.

/jɔː ˈsʌnglɑːsɪz ɑːr ɒn ðə ˈteɪbl/

Where is your suitcase? – Gdzie jest pana / pani walizka?

/weər ɪz jɔː ˈsuːtkeɪs/

Your room is ready. – Wasz pokój jest gotowy.

/jɔː ruːm ɪz ˈredi/

*

I like her dress. – Podoba mi się jej sukienka.

/aɪ laɪk hɜː dres/

UWAGA – "dres" vs "dress": angielskie **dress** /dres/ to **sukienka**. Polski **dres** (sportowy ubiór) to po angielsku **a tracksuit** /ˈtræksjuːt/.

Her husband is a driver. – Jej mąż jest kierowcą.

/hɜː ˈhʌzbənd ɪz ə ˈdraɪvə/

*

Do you know his name? – Czy znasz jego imię?

/du ju nəʊ hɪz neɪm/

His wife is a doctor. – Jego żona jest lekarką.

/hɪz waɪf ɪz ə ˈdɒktə/

*

The hotel is nice, but its rooms are small. – Hotel jest ładny, ale jego pokoje są małe.

/ðə həʊˈtel ɪz naɪs bʌt ɪts ruːmz ɑː smɔːl/

*

Our hotel is near the beach. – Nasz hotel jest blisko plaży.

/aʊə həʊˈtel ɪz nɪə ðə biːtʃ/

Our train is one hour late. – Nasz pociąg ma godzinę opóźnienia.

/aʊə treɪn ɪz wʌn aʊə leɪt/

*

Their plane is two hours late. – Ich samolot ma dwie godziny opóźnienia.

/ðeə pleɪn ɪz tu: aʊəz leɪt/

UWAGA – their vs **there**: słowa **there** (tam) i **their** (ich) wymawiamy IDENTYCZNIE: /ðeə/. O które słowo chodzi rozpoznasz po pisowni i kontekście.

Their house is there. – Ich dom jest tam.

/ðeə haʊs ɪz ðeə/

ZAIMKI DZIERŻAWCZE NA KOŃCU ZDANIA

Kiedy zaimek dzierżawczy stoi PRZED rzeczownikiem, używamy form: my, your, his, her, its, our, their:

This is my phone. – To jest mój telefon.

/ðɪs ɪz maɪ fəʊn/

Kiedy zaimek dzierżawczy stoi SAMODZIELNIE (najczęściej na końcu zdania, bez rzeczownika po nim), zmienia formę — np. zamiast „my" powiemy „mine":

This phone is mine. – Ten telefon jest mój.

/ðɪs fəʊn ɪz maɪn/

Wszystkie formy samodzielne:

my /maɪ/ → **mine** /maɪn/

your /jɔ:/ → **yours** /jɔ:z/

his /hɪz/ → **his** /hɪz/ (nie zmienia się!)

her /hɜː/ → **hers** /hɜːz/

our /ˈaʊə/ → **ours** /ˈaʊəz/

their /ðeə/ → **theirs** /ðeəz/

UWAGA: **his** jest JEDYNYM zaimkiem, który NIE zmienia formy. Do pozostałych dodajemy „s" na końcu.

*

Porównaj:

This is my drink. – To jest mój napój.

/ðɪs ɪz maɪ drɪŋk/

This drink is mine. – Ten napój jest mój.

/ðɪs drɪŋk ɪz maɪn/

*

This is your pen. – To jest twój długopis.

/ðɪs ɪz jɔː pen/

This pen is yours. – Ten długopis jest twój.

/ðɪs pen ɪz jɔːz/

*

This is her watch. – To jest jej zegarek.

/ðɪs ɪz hɜː wɒtʃ/

This watch is hers. – Ten zegarek jest jej.
/ðɪs wɒtʃ ɪz hɜːz/

*

This is our restaurant. – To jest nasza restauracja.
/ðɪs ɪz aʊə ˈrestrɒnt/

This restaurant is ours. – Ta restauracja jest nasza.
/ðɪs ˈrestrɒnt ɪz ˈaʊəz/

*

This is their shop. – To jest ich sklep.
/ðɪs ɪz ðeə ʃɒp/

This shop is theirs. – Ten sklep jest ich.
/ðɪs ʃɒp ɪz ðeəz/

*

Twoja kolej:

This cocktail is mine. – Ten drink jest mój.
/ðɪs ˈkɒkteɪl ɪz maɪn/

This coffee is yours. – Ta kawa jest twoja.

/ðɪs ˈkɒfi ɪz jɔːz/

This wallet is his. – Ten portfel jest jego.

/ðɪs ˈwɒlɪt ɪz hɪz/

This hat is hers. – Ten kapelusz jest jej.

/ðɪs hæt ɪz hɜːz/

This taxi is ours. – Ta taksówka jest nasza.

/ðɪs ˈtæksi ɪz ˈaʊəz/

This flat is theirs. – To mieszkanie jest ich.

/ðɪs flæt ɪz ðeəz/

CZYJ – WHOSE

Odpowiednikiem polskiego słówka pytającego „czyj" jest angielskie **whose** /huːz/. Słowo to wstawiamy w miejsce przedimków (a, an, the):

a car – samochód → **whose car?** – Czyj samochód?

a wallet – portfel → **whose wallet?** – Czyj portfel?

Całe pytanie wygląda tak:

Whose car is this? – Czyj to samochód?

/huːz kɑːr ɪz ðɪs/

Whose wallet is this? – Czyj to portfel?

/huːz ˈwɒlɪt ɪz ðɪs/

*

Whose jacket is this? – Czyja to kurtka?

/huːz ˈʤækɪt ɪz ðɪs/

Whose coat is this? – Czyj to płaszcz?

/huːz kəʊt ɪz ðɪs/

SAXON GENITIVE – DOPEŁNIACZ SAKSOŃSKI

Dopełniacz saksoński (Saxon Genitive) to krótka, najczęściej używana forma do mówienia, że coś należy do konkretnej osoby lub grupy ludzi. Tworzymy go bardzo prosto: do nazwy właściciela (imię lub rzeczownik typu brat, sąsiad) dodajemy **'s**, a zaraz po tym dodajemy rzecz, która do tej osoby należy:

Mike + **a car** → **Mike's car** – samochód Mika

My friend + **a father** → **My friend's father** – ojciec mojego kolegi

Your neighbour + **a dog** → **Your neighbour's dog** – pies twojego sąsiada

Annie + **a passport** → **Annie's passport** – paszport Ani

My brother + **a cat** → **My brother's cat** – kot mojego brata

*

This is John's suitcase. – To jest walizka Johna.

/ðɪs ɪz ʤɒnz ˈsuːtkeɪs/

This is my sister's phone. – To jest telefon mojej siostry.

/ðɪs ɪz maɪ ˈsɪstəz fəʊn/

UWAGA – liczba mnoga: gdy właściciel jest w liczbie mnogiej (kończy się na -s, np. **friends**, **neighbours**, **parents**), w pisowni dodajemy **SAM APOSTROF** — bez dodatkowego „s":

friends' house – dom przyjaciół

neighbours' garden – ogród sąsiadów

This is my parents' house. – To jest dom moich rodziców.

/ðɪs ɪz maɪ ˈpeərənts haʊs/

OF

WAŻNE: dopełniacza saksońskiego (**'s**) używamy w przypadku LUDZI. W przypadku RZECZY użyjemy słówka **of**, tak jak w lekcji o pojemnikach:

a cup of coffee – filiżanka kawy

a glass of water – szklanka wody

a bottle of champagne – butelka szampana

the top of the mountain – szczyt góry

the meaning of the word – znaczenie słowa

*

What is the title of the film? – Jaki jest tytuł filmu?

/wɒt ɪz ðə ˈtaɪtl əv ðə fɪlm/

What is the name of this street? – Jak się nazywa ta ulica?

/wɒt ɪz ðə neɪm əv ðɪs striːt/

PODSUMOWANIE

W tej lekcji poznałeś CZTERY sposoby mówienia, że coś do kogoś należy:

1. ZAIMKI DZIERŻAWCZE PRZED RZECZOWNIKIEM:

my, your, his, her, its, our, your, their

np. **my car, your phone, his name**

2. ZAIMKI DZIERŻAWCZE SAMODZIELNIE (na końcu zdania):

mine, yours, his, hers, ours, theirs

np. **This phone is mine. The bag is hers.**

3. DOPEŁNIACZ SAKSOŃSKI ('s) – dla LUDZI:

np. **John's car, my sister's phone, my parents' house**

(w liczbie mnogiej, gdy słowo kończy się na -s, dodajemy **sam apostrof**: **parents' house, friends' garden**)

4. OF – dla RZECZY:

np. **the title of the film, the name of the street**

Słówko pytające **whose** /huːz/ – **czyj** pozwala zapytać o właściciela:

Whose car is this? – Czyj to samochód?

BRAWO TY 🥳🚀🙌